

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/1014/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613204502
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6613204502.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Petra Priehodu, v právnej veci navrhovateľky: P. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. XXX, občianka SR, proti odporcom: 1/ O. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. XXX, T. XXX/XX, toho času bytom L. XXX, O. V., občan SR, 2/ maloletý R. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako navrhovateľka, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny I., v konaní o určenie otcovstva a úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní odporcu 1/ proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 6C/36/2013-185 zo dňa 26. 07. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd určil, že odporca 1/ O. W., rod. W., nar. XX. XX. XXXX, syn rodičov Z. W., rod. B., r. č.: XXXXXX/XXX a O. W., rod. W., r. č.: XXXXXX/XXX, je otcom maloletého R. G., nar. XX. XX. XXXX, ktorý je zapísaný v knihe narodení Matričného úradu I. vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XX pod poradovým číslom XXXX z matky P. G., nar. XX. XX. XXXX, vo výroku, ktorým súd maloletého R. G. zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky P. G., ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok, vo výroku, ktorým súd uložil odporcovi 1/ povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Lučenec trovy znaleckého dokazovania v sume 477,64 Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku, ktorým súd odporcovi 1/ uložil povinnosť zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Lučenec súdny poplatok v sume 66,- Eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd uložil povinnosť odporcovi 1/ platiť výživné na maloletého odporcu 2/, m e n í tak, že odporca 1/ je povinný prispievať na výživu maloletého odporcu 2/ výživným vo výške 40,- Eur mesačne, počnúc dňom 22. 03. 2013, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

Rozsudok okresného súdu vo výroku týkajúceho sa zročného výživného m e n í tak, že zročné výživné za obdobie od 22. 03. 2013 do 31. 01. 2016 vo výške 892,90 Eur je povinný odporca 1/ zaplatiť k rukám navrhovateľky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- Eur mesačne spolu s bežným výživným, počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného zaplatenia pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky.

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom prvostupňový súd určil, že odporca 1/ O. W. je otcom maloletého R. G. odporcu 2/, ktorý sa narodil matke P. G. dňa XX. XX. XXXX a je zapísaný v knihe narodení Matričného úradu I. vo zväzku XX, ročník XXXX na strane XX pod poradovým číslom XXXX. Zároveň

rozhodol o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému odporcovi 2/ tak, že maloletého R. G. zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Odporcovi 1/ určil povinnosť platiť výživné na maloletého odporcu 2/ mesačne sumou po 40,- Eur od 01. 04. 2010 vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca mesačne vopred k rukám navrhovateľky. Zročné výživné za obdobie od 01. 04. 2010 do 30. 06. 2015 vo výške 2.520,- Eur uložil povinnosť splácať v pravidelných mesačných splátkach po 20,- Eur spolu s bežným výživným vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca mesačne vopred až do vyrovnania uvedenej sumy tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Rozhodol o povinnosti odporcu 1/ zaplatiť na účet okresného súdu trovy znaleckého dokazovania v sume 477,64 Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň uložil odporcovi 1/ povinnosť zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Lučenec súdny poplatok v sume 66,- Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Na základe vykonaného dokazovania, v rámci ktorého konania pred súdom bolo vykonané aj znalecké dokazovanie, a to znaleckým posudkom vypracovaným znalcom z odboru genetika, odvetvie H. J., L. G. O. W., J., zistil, že na základe znaleckého dokazovania biologické otcovstvo odporcu 1/ O. W. nie je možné vylúčiť, pravdepodobnosť otcovstva je vyššia ako XX,XX %, pričom takýto výsledok značí, že na základe vykonaného dokazovania vychádzajúc zo súčasného stavu poznatkov v odbore genetiky treba pokladať otcovstvo odporcu 1/ voči maloletému dieťaťu za prakticky dokázané vzhľadom k tomu, že je tu vysoká pravdepodobnosť biologického otcovstva. Bolo nepochybne preukázané, že odporca 1/, ktorý v kritickom období pre splodenie dieťaťa súložil s matkou maloletého dieťaťa, je pravdepodobným otcom dieťaťa, pričom pravdepodobnosť má vyčíslenú hodnotu po zaokrúhlení na siedmom desatinnom mieste $W = 100$ %. Otcovstvo odporcu 1/ nevylučujú závažné okolnosti, ktoré by boli preukázané, preto prvostupňový súd určil, že odporca 1/ je otcom maloletého odporcu 2/. Prvostupňový súd postupujúc podľa § 113 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) rozhodoval aj o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu - odporcovi 2/, pričom z dôvodu, že rodičia maloletého dieťaťa nežijú spolu, rozhodol o jeho zverení do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá sa o dieťa stará od jeho narodenia, s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa. Výšku vyživovacej povinnosti odporcu 1/ voči maloletému dieťaťu stanovil sumou 40,- Eur počnajúc dňom 01. 04. 2010, pričom vzal do úvahy skutočnosť, že navrhovateľka má vyživovacie povinnosti k ďalším dvom maloletým deťom, odporca 1/ má vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére na základe rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 11Nc/172/1995 zo dňa 13. 09. 1995 v sume 16,60 Eur mesačne od 01. 07. 1995. Odporca 1/ je spoločníkom aj konateľom firmy H. s.r.o., L., pričom z daňových priznaní za obdobie od roku 2010 do súčasného obdobia zistil, že za rok 2011 výsledok hospodárenia pred zdanením bol 793,- Eur - daňová povinnosť v sume 20,- Eur, za rok 2012 výsledok hospodárenia pred zdanením bol 1.645,90 Eur - daňová povinnosť v sume 312,72 Eur, za rok 2013 výsledok hospodárenia pred zdanením bol 2.231,67 Eur - daňová povinnosť v sume 513,28 Eur, za rok 2014 výsledok hospodárenia pred zdanením bol 4.179,91 Eur - daňová povinnosť v sume 1.182,- Eur. Navrhovateľka je zamestnaná ako C. v G. G., pričom jej mesačný príjem predstavuje sumu 700,- Eur. Poukázal na to, že mal v konaní preukázané, že je v možnostiach a schopnostiach odporcu 1/ platiť výživné vo výške 40,- Eur mesačne na maloleté dieťa s poukazom na to, že každý rodič má povinnosť upraviť si svoje osobné pomery tak, aby v prvom rade bol schopný si riadne a včas plniť vyživovaciu povinnosť voči nezaopatreným potomkom. Výživné určil 3 roky odo dňa podania návrhu späť v zmysle ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine, pričom prvostupňový súd mal za to, že v danom prípade ide o dôvody hodné osobitného zreteľa vzhľadom k tomu, že o určení otcovstva sa rozhodovalo v tomto konaní, z uvedeného dôvodu matka nemohla podať návrh na určenie výživného skôr. Zročné výživné súd určil 3 roky od podania návrhu na súd na určenie otcovstva od 01. 04. 2010 do 30. 06. 2015 v sume po 40,- Eur mesačne za 63 mesiacov, čo predstavuje sumu 2.520,- Eur, ktoré zročné výživné povolil odporcovi 1/ splácať v mesačných splátkach po 20,- Eur. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť z konania o určení otcovstva súdny poplatok vo výške 66,- Eur podľa položky č. 9 zákona č. 71/1992 Zb. O trovách štátu rozhodol podľa § 148 ods. 1 a s prihliadnutím na výsledky konania uložil odporcovi 1/ povinnosť zaplatiť trovy znaleckého dokazovania v sume 477,60 Eur na účet okresného súdu v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti.

V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odporca 1/. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 205 ods. 2 písm. c/ a d/ O. s. p., navrhol, aby odvolací súd návrh navrhovateľky zamietol alebo odvolaním napadnutý rozsudok zrušil podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O. s. p. V odvolaní uvádzal, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že súd nevykonal dôkaz, o ktorý písomne opakovaně žiadal vyhotovenie kontrolného znaleckého dokazovania k zisteniu otcovstva. Podaním zo dňa 13. 11. 2014 oznámil súdu jeho pochybnosti so závermi znaleckého dokazovania. Neskôr prostredníctvom svojej matky Z. W. zistil, že sa aktuálny druh pani navrhovateľky mal pred

jeho matkou vyjadriť, že výsledky znaleckého posúdenia J. znalca G.. O. W. sú údajne „ovplyvnené“ proti odporcovi 1/. Tým nadobudol presvedčenie, že závery znalca nie sú hodnoverné, objektívne a vecne správne. Podaním zo dňa 25. 06. 20105 požiadal o kontrolné znalecké skúmanie, ale súd jeho návrhu nevyhovel, čím mu odňal možnosť konať pred súdom, keď nevykonal účastníkom konania navrhnutý dôkaz. Poukázal na to, že znalecký posudok je v tomto konaní podstatným dôkazom, ktorý ako jediný odborne preskúma existenciu otcovstva označeného otca. Ďalej poukázal na to, že v roku XXXX mala navrhovateľka stáleho partnera, s ktorým aj intímne žila, je vysoko pravdepodobné, že otcom jej dieťaťa mohol byť skôr on. Intímny pomer odporcu 1/ s navrhovateľkou bol skôr náhodný, stal sa jeden - dvakrát, preto vzhľadom na frekvenciu skôr by svedčila domnienka inému mužovi, než odporcovi 1/. Poukázal na fakt, s akým časovým odstupom navrhovateľka podala návrh na súd, keď X rokov neriešila otcovstvo maloletého dieťaťa a následne ho kvôli otázkam syna „prehodnotí“ a podá návrh na súd. Navrhovateľka ho o tehotenstve ani neinformovala, neinformovala ho ani o narodení dieťaťa, o jeho vývoji a raste, o existencii dieťaťa sa dozvedel až z podaného návrhu na súd. Všetky tieto okolnosti spochybňujú existenciu otcovstva a súdom neboli dostatočne vyhodnotené. Ďalej namietal rozhodnutie prvostupňového súdu v časti určenia výšky bežného výživného, keď súd bližšie nešpecifikoval v čom vidí primeranosť určeného výživného na maloletého R., aké sú výdavky na dieťa a jeho osobné pomery, v tomto smere namietal nepreskúmateľnosť rozsudku, keď neobsahuje dostatok dôvodov. Pokiaľ ide o určenie výživného späťne za obdobie od 01. 04. 2010 do apríla 2013 spolu v sume 2.520,- Eur, rozsudok je vecne nesprávny, lebo vo veci neboli dané okolnosti osobitného zreteľa podľa ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Fakt, že navrhovateľka, ako matka - zákonná zástupkyňa, podala návrh na určenie otcovstva až so U. odstupom od narodenia syna, a teda neuplatnila patričné práva riadne a včas, nemôže zakladať dôvod osobitného zreteľa. Sprisňujúca úprava v Zákone o rodine vyžaduje od oprávnených zodpovedný a včasný prístup k riešeniu otázky výživného, t. j. aby návrh na určenie výživného podávali bez zbytočného odkladu pri naplnení zákonných podmienok. Len ak súd zistí existenciu určitých dôvodov, ktoré možno posúdiť ako výnimočné (s ich existenciou sa súd musí vysporiadať v odôvodnení rozsudku), pričom účastníci žiadajú o určenie výživného s časovým odstupom a v ich konaní nemožno vidieť snahu o zneužívanie tohto inštitútu, len vtedy súd môže výživné priznať aj späťne. Má za to, že zákonom predpokladaná situácia tu nenastala a nárok na priznanie výživného 3 roky späťne nevznikol.

Navrhovateľka ani kolízny opatrovník maloletého odporcu 2/ sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec týkajúcu sa určenia otcovstva preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. a v časti úpravy rodičovských práv a povinností vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p., rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil, v časti určenia otcovstva odporcu 1/ k odporcovi 2/, zverenia maloletého odporcu 2/ do osobnej starostlivosti navrhovateľky, určenia výšky vyživovacej povinnosti odporcu 1/ k odporcovi 2/, v časti náhrady trov štátu a uloženia povinnosti zaplatiť súdny poplatok Slovenskej republiky v sume 66,- Eur. V časti určenia počiatku vyživovacej povinnosti odporcu 1/ k odporcovi 2/ a v časti zročného výživného odvolací súd zmenil rozsudok prvostupňového súdu v súlade s ustanovením § 220 O. s. p.

Odvolací súd vo vzťahu k rozhodnutiu súdu, ktorým určil, že odporca 1/ je otcom maloletého odporcu 2/ narodeného z navrhovateľky dňa XX. XX. XXXX, konštatuje, že sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu vysloveným v napadnutom rozhodnutí, ako aj s jeho dôvodmi, ktoré sú síce stručné, ale sú zrozumiteľné, presvedčivé a jasné. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k názoru, že okresný súd z hľadiska posúdenia opodstatnenia návrhu navrhovateľky, ktorým sa domáhala určenia otcovstva odporcu 1/ k maloletému odporcovi 2/, dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Námietky odporcu 1/ uvedené v odvolaní odvolací súd nepovažuje za prijateľné, pričom odvolací súd uvádza, že odporca 1/ vo svojom odvolaní neuviedol žiadnu podstatnú skutočnosť, ktorá by mala za následok úvahu o prípadnej vade v procesnoprávnom postupe prvostupňového súdu alebo o prípadnej nesprávnosti rozhodnutia prvostupňového súdu. Odvolací súd poukazuje na to, že nemožno súhlasiť s námietskou odporcu 1/ v odvolaní, že postupom prvostupňového súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že súd nevykonal dôkaz, o ktorý písomne opakovane žiadal - vyhotovenie kontrolného znaleckého dokazovania k zisteniu otcovstva. Odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd v rámci dokazovania nariadil vo veci vykonať znalecké dokazovanie znalcom z odboru genetika, odvetvie H. J., G.. O. W., J.., pričom zo Znaleckého posudku č. 2/14 znalca vyplýva, že odber biologickej vzorky od zúčastnených

sa uskutočnil na pracovisku znalca v jeho prítomnosti, skúmanky so vzorkami boli v prítomnosti zúčastnených označené, o čom je k znaleckému posudku aj pripojený zápis o odbere biologickej vzorky. Odvolací súd z tohto zápisu zistil, že odporca 1/ svojím podpisom potvrdil, že biologická vzorka, ktorá mu bola odobratá, bola v jeho prítomnosti označená menom a dátumom narodenia, pričom zo záveru znaleckého posudku je nepochybné, že biologické otcovstvo odporcu 1/ voči maloletému odporcovi 2/ nie je možné vylúčiť. Hodnota pravdepodobnosti jeho otcovstva je (po zaokrúhlení na siedmom desatinnom mieste) $W = 100 \%$. Keďže hodnota tejto pravdepodobnosti je vyššia ako $XX,XX \%$, jeho biologické otcovstvo je treba pokladať za prakticky dokázané. Znalecký posudok bol odporcovi 1/ doručený spolu s návrhom, uznesením o ustanovení kolízneho opatrovníka maloletému odporcovi 2/, doplnením návrhu a predvolaním na pojednávanie dňa 14. 11. 2014, pričom tieto listiny vrátane znaleckého posudku odporca 1/ prevzal dňa 03. 10. 2014. Súdu zaslal vyjadrenie k návrhu na určenie otcovstva a určenie výživného zo dňa 13. 11. 2014, doručené súdu dňa 18. 11. 2014, v ktorom uviedol, že navrhuje, aby súd zvážil závery v tomto konaní z vypracovaného znaleckého posudku a v prípade, že súd určí jeho otcovstvo k maloletému dieťaťu, žiadal, aby pri stanovení výživného zvážil skutočnosť, že nie je zamestnaný, nie je ani poberateľom podpory v nezamestnanosti a spoločnosti H. s.r.o., L., v ktorej je spoločníkom, nevykazuje žiaden zisk a je dlhoročne v strate. Má vyživovaciu povinnosť k dcére T. W., nar. XX. XX. XXXX. Z tohto dôvodu nemá finančné prostriedky na úhradu výživného pre maloletého odporcu 2/. Na pojednávanie, ktoré súd vytýčil vo veci na deň 29. 04. 2015, pričom všetky predchádzajúce pojednávania boli odročené z dôvodu neprítomnosti odporcu 1/, pričom sa súdu opakovane nepodarilo doručiť predvolanie na pojednávanie odporcovi 1/, sa odporca 1/ nedostavil, doručenie predvolanie mal vykázané dňom 16. 04. 2015. Písomným podaním zo dňa 17. 04. 2015 požiadal súd, aby vo veci rozhodol aj za jeho neúčasti na pojednávaní vytýčenom na deň 29. 04. 2015, nakoľko tohto pojednávania sa nemôže zúčastniť z dôvodov pracovnej zaneprázdnenosti, pričom trvá na svojich predchádzajúcich vyjadreniach týkajúcich sa veci. Prvostupňový súd pojednávanie dňa 29. 04. 2015 odročil na deň 27. 05. 2015 z dôvodu, že navrhovateľka svoju neúčasť ospravedlnila. Následne odporca 1/ predvolanie na pojednávanie dňa 27. 05. 2015 prevzal dňa 05. 05. 2015, svoju neúčasť opakovane ospravedlnil písomným podaním zo dňa 22. 05. 2015 z dôvodu, že dňa 27. 05. 2015 sa nachádza mimo územia SR zo služobných a pracovných dôvodov, zároveň oznámil súdu, že súhlasí s tým, aby pojednával a rozhodol vo veci v jeho neprítomnosti. Prvostupňový súd v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O. s. p. na pojednávaní dňa 27. 05. 2015 vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, oboznámením ostatných listinných dôkazov a dôkazového materiálu vo veci, uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a následne pojednávanie odročil na deň 26. 06. 2015 za účelom vyhlásenia rozsudku vo veci, pričom odporca 1/ bol na toto pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok vo veci samej, predvolaný. Okolnosť, že odporca 1/ písomným podaním zo dňa 25. 06. 2015, ktoré bolo súdu doručené osobne dňa 26. 06. 2015, žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že sa ho nebude môcť zúčastniť, keďže musel súrne pracovne vycestovať mimo územia SR, ako aj okolnosť, že v tomto písomnom vyjadrení uviedol, že nemôže súhlasiť s výsledkom vykonaného znaleckého posudku DNA, nakoľko po jeho vážnych pochybnostiach o tom, že je otcom označeného dieťaťa, sa na dôvažok náhodne dopyčul o podstatnej skutočnosti a síce, že znalecké dokazovanie DNA bolo ovplyvňované a zmanipulované tak, aby svedčilo jednoznačne v jeho neprospech a z uvedeného dôvodu preto trvá na vykonaní nového kontrolného znaleckého posudku DNA, nemožno považovať za také okolnosti, ktoré by bránili prvostupňovému súdu na pojednávaní dňa 26. 06. 2015 vyhlásiť rozsudok vo veci samej s prihliadnutím k tomu, že všetky zákonom predpokladané procesné podmienky prvostupňovým súdom pred rozhodnutím vo veci boli splnené. Prvostupňový súd dňa 27. 05. 2015 konal v neprítomnosti odporcu 1/ v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O. s. p., na tomto pojednávaní súd postupoval aj v súlade s ustanovením § 120 ods. 4 O. s. p., a teda účastníkov poučil o povinnosti, že všetky dôkazy musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Zároveň účastníci boli poučení, že skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom za podmienok uvedených v ustanovení § 205a O. s. p. Súd po skončení dokazovania vyhlásil uznesením dokazovanie za skončené, pričom pojednávanie odročil len z dôvodu vyhlásenia rozsudku vo veci samej na deň 26. 06. 2015. Keďže odporca 1/ bol na toto pojednávanie riadne predvolaný, nič nebránilo prvostupňovému súdu, aby dňa 26. 06. 2015 vo veci samej vyhlásil rozsudok. Postupom prvostupňového súdu nedošlo žiadnym spôsobom k odňatiu možnosti odporcovi 1/ konať pred súdom. Okrem iného odvolací súd poukazuje aj na okolnosť, že dôkaz označený odporcom 1/ po skončení dokazovania a tiež v rámci podaného odvolania považuje odvolací súd za neopodstatnený vzhľadom k tomu, že žiadnym relevantným spôsobom nebol spochybnený záver znaleckého posudku; rozhodne za takéto spochybnenie nemožno považovať len ničím nepreukázané tvrdenie odporcu 1/, že sa dopyčul o tom, že znalecké dokazovanie bolo ovplyvňované a zmanipulované.

Takéto tvrdenie odvolací súd považuje len za účelové, v snahe vyhnúť sa tomu, aby súd vo veci mohol meritórne rozhodnúť. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k názoru, že prvostupňový súd vo vzťahu k predmetu konania - určení otcovstva vykonal dostatočné dokazovanie a vo veci rozhodol na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, pričom na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil.

Čo sa týka odvolania odporcu 1/ voči výške vyživovacej povinnosti, ktorú prvostupňový súd určil sumou 40,- Eur, odvolací súd v časti určenia výšky vyživovacej povinnosti odporcu 1/ voči odporcovi 2/ preskúmaním veci dospel k záveru, že rozsudok prvostupňového súdu v tejto časti je správny, pričom prvostupňový súd rozhodnutie vo vzťahu k výške vyživovacej povinnosti odôvodnil, keď mal náležite zistený aj skutkový stav tak, ako je tomu uvedené vyššie, pričom je nepochybné, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že je v schopnostiach a možnostiach odporcu 1/ prispievať na výživu na maloletého odporcu 2/ vo výške 40,- Eur mesačne s prihliadnutím k tomu, že je spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti, pričom nepochybné aj z podaní odporcu 1/, ktorými ospravedlňoval neúčast' na pojednávaní, je zrejmé, že tento je činný, keďže svoju neúčast' ospravedlňoval služobnými cestami v zahraničí, pracovnou zaneprázdnenosťou. Výšku vyživovacej povinnosti súd stanovil len v čiastke, ktorá je približne o 13,- Eur vyššia, než je minimálny rozsah vyživovacej povinnosti v zmysle § 62 ods. 3 Zákona o rodine, ktorý zodpovedá 30 % zo sumy stanoveného životného minima. Vzhľadom k tomu, že odporca 1/ je spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti, ktorá, ako to vyplýva aj z výsledkov hospodárenia za obdobie od roku 2010 do roku 2014 vrátane, je funkčnou obchodnou spoločnosťou, ktorá vykonáva podnikateľskú činnosť, treba prisvedčiť prvostupňovému súdu, že možnosti a schopnosti odporcu 1/ sú také, že je schopný výživné v stanovenej výške na maloletého odporcu 2/ poskytovať. Rovnako je správny záver prvostupňového súdu v tom, že každý rodič je povinný si upraviť svoje osobné pomery tak, aby v prvom rade bol schopný plniť riadne a včas vyživovaciu povinnosť voči nezaopatreným potomkom. Z týchto dôvodov odvolací súd odvolanie odporcu 1/ v časti, v ktorej namietal určenie výšky vyživovacej povinnosti, nepovažuje za dôvodné. Pokiaľ odporca 1/ namietal, že prvostupňový súd bližšie nešpecifikoval, v čom vidí primeranosť určeného výživného na maloletého R., aké sú výdavky na dieťa a jeho osobné pomery, odvolací súd poukazuje na to, že z odôvodnenia rozhodnutia je nepochybné, že súd pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti prihliadol na záujem maloletého dieťaťa, jeho odôvodnené potreby, možnosti a schopnosti odporcu 1/, vzal do úvahy vyživovaciu povinnosť odporcu 1/ k plnoletej dcére, ako aj vyživovaciu povinnosť navrhovateľky k ďalším dvom maloletým deťom. S prihliadnutím na vek dieťaťa, s čím súvisia aj jeho náklady, odvolací súd nepovažuje určenie vyživovacej povinnosti odporcu 1/ vo výške 40,- Eur k maloletému R. G. za neprimerané, rozhodnutie prvostupňového súdu v časti určenia výšky vyživovacej povinnosti preto považuje odvolací súd za vecne správne.

Vo vzťahu k určení obdobia, od kedy je odporca 1/ povinný poskytovať výživné na maloletého odporcu 2/, však odvolací súd námietky odporcu 1/ považoval za dôvodné s prihliadnutím na ustanovenia § 77 Zákona o rodine, podľa ktorého právo na výživné sa nepremlčuje, možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Odvolací súd uvádza, že podľa platnej právnej úpravy tak, ako je táto uvedená vyššie, možno výživné pre maloleté dieťa priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, avšak len za situácie, že v súdnej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre to, aby súd mohol priznať výživné na maloleté dieťa aj späťne, teda nielen odo dňa podania návrhu. Pokiaľ prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že určil výživné tri roky odo dňa podaného návrhu na súd v zmysle zákonného ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine, pričom mal za to, že v danom prípade ide o dôvody hodné osobitného zreteľa vzhľadom k tomu, že o určení otcovstva sa rozhodovalo v tomto konaní, z uvedeného dôvodu matka nemohla podať návrh na určenie výživného skôr, odvolací súd nepovažuje takýto záver prvostupňového súdu za správny. Odvolací súd uvádza, že navrhovateľka v konaní neprodukovala žiadne tvrdenia a neuvádzala žiadne skutočnosti hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nepodala návrh na určenie otcovstva, s ktorým konaním je ex offo spojené konanie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu vrátane určenia vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu skôr, po tom, čo sa maloleté dieťa narodilo. V tomto smere navrhovateľka nespĺnila povinnosť tvrdenia a ani povinnosť dôkaznú, pričom názor prvostupňového súdu, že matka nemohla podať návrh na určenie výživného skôr vzhľadom k tomu, že o určení otcovstva sa rozhodovalo v tomto konaní, čo považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa, nemožno považovať za správny, pretože navrhovateľke nič nebránilo (opak v konaní preukázaný nebol, nebol ani tvrdný), že navrhovateľka nemohla (nebolo v jej schopnostiach)

podat' návrh na určenie otcovstva skôr. Z týchto dôvodov podľa názoru odvolacieho súdu v súdnej veci neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre to, aby výživné pre maloletého odporcu 2/ bolo určené spätne tri roky odo dňa podania návrhu na súd. Z týchto dôvodov odvolací súd v súlade s ustanovením § 220 O. s. p. rozsudok okresného súdu v časti určenia obdobia, od kedy je odporca 1/ povinný prispievať na výživu odporcu 2/ zmenil tak, že určil vyživovaciu povinnosť odporcu 1/ voči odporcovi 2/ odo dňa podania návrhu na súd, t. j. odo dňa 22. 03. 2013, ktoré výživné je povinný poskytovať k rukám navrhovateľky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Keďže odvolací súd zmenil rozsudok prvostupňového súdu v časti určenia obdobia, od ktorého je povinný poskytovať odporca 1/ výživné na maloletého odporcu 2/, odvolací súd zmenil aj rozsudok okresného súdu vo výroku týkajúceho sa zročného výživného tak, že zročné výživné za obdobie od 22. 03. 2013, t. j. od podania návrhu, do 31. 01. 2016 (vzhlľadom k tomu, že v čase vyhlásenia rozsudku odvolacím súdom bolo zročné výživné aj za mesiac január 2016) ustálil sumou 892,90 Eur. Povolil odporcovi 1/ toto zameškané výživné zaplatiť k rukám navrhovateľky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- Eur mesačne spolu s bežným výživným, počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu až do úplného zaplatenia pod stratou výhody splátok pri zaplatení čo i len jednej splátky. K výpočtu zročného výživného súd uvádza, že za mesiac marec 2013, a to za obdobie od 22. 03. 2013 predstavuje pri určení výšky vyživovacej povinnosti 40,- Eur mesačne a počte kalendárnych dní v mesiaci marec denné výživné vo výške 1,29 Eur, za 10 dní od 22. 03. 2013 do 31. 03. 2013 predstavuje výška výživného za toto obdobie sumu 12,90 Eur, za obdobie mesiacov apríl 2013 až január 2016 vrátane predstavuje výška výživného spolu za 22 mesiacov po 40,- Eur sumu 880,- Eur, celkovo zročné výživné za obdobie od 22. 03. 2013 do 31. 01. 2013 predstavuje sumu 892,90 Eur.

Odvolací súd ďalej uvádza, že keďže odporca 1/ podal odvolanie voči rozsudku prvostupňového súdu v celom rozsahu, avšak v odvolaní neuviedol žiadne dôvody odvolania vo vzťahu k rozsudku súdu, ktorým bolo dieťa zverené do starostlivosti navrhovateľke a vo vzťahu k výrokom prvostupňového súdu, ktorými uložil odporcovi 1/ povinnosť zaplatiť trovy štátu a zaplatiť súdny poplatok za konanie, pričom preskúmaním veci odvolací súd dospel k názoru, že rozsudok prvostupňového súdu vo vyššie uvedených výrokoch je vecne správny. Vzhlľadom však na neexistenciu dôvodov odvolania voči vyššie uvedeným výrokom rozsudku odvolací súd ani neuvádza žiadne ďalšie zdôvodnenie s prihliadnutím aj k tomu, že odvolací súd v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. rozsudok prvostupňového súdu v časti zverenia maloletého odporcu 2/ do starostlivosti navrhovateľky, v časti rozhodnutia o uložení povinnosti odporcovi 1/ zaplatiť trovy štátu, ako aj súdny poplatok na účet súdu považuje za správny, s dôvodmi rozhodnutia prvostupňového súdu sa v plnom rozsahu stotožňuje a na tieto poukazuje.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 2 O. s. p. V odvolacom konaní žiaden z účastníkov nebol úspešný v plnom rozsahu, preto odvolací súd rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.